

Nr 117.

Godkänd av första kammaren den 13 april 1918.

Godkänd av andra kammaren den 13 april 1918.

*Riksdagens skrivelse till Konungen angående åtgärder från statens
sida till underlättande av jordbrukarnas kamp mot ogräsen.*

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 3.)

(Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 2.)

Till Konungen.

Inom riksdagen har gjorts framställning i syfte att *dels* måtte tagas i övervägande vad som från statens sida nu omedelbart möjligen kan vidtagas för att underlätta jordbrukarnas kamp mot ogräsen, *dels ock skyndsamt och allsidigt utredas*, på vilka olika vägar staten för framtiden må kunna kraftigt medverka till ett allmänt, målmedvetet bekämpande av denna vår växtodlings svåra fiende.

Förevarande motion avhandlar ett spörsmål, som otvivelaktigt är förtjänt av livlig uppmärksamhet. Alla torde vara ense om, att det vid arbetet på jordbruksnäringens höjande, och särskilt i våra dagar, är i hög grad angeläget, att alla sådana åtgärder vidtagas, som kunna verka i produktionsbefrämjande riktning. Bland dessa åtgärder, visserligen av det indirekta slaget, hör ogräsens framgångsrika bekämpande till de icke minst betydelsefulla. Väl är det sant, att den kamp mot ogräsen, som ständigt måste föras, i främsta rummet tillkommer de enskilda jordbrukarna. Icke desto mindre synes det riksdagen, som om främjandet

av ifrågavarande syftemål i flera avseenden även vore värt statsmakternas beaktande.

De skador, ogräsen förorsaka, äro som bekant avsevärda, och följderna visa sig i de stora förluster, som de årligen åsamka det svenska jordbruket. Det synes därför endast stå i konsekvens med det verk samma stöd, som det allmänna lämnar på så många andra områden av jordbruksdriften, att staten även medverkar till och stöder kampen mot ogräsen på alla sätt, som kunna befinnas lämpliga.

Åtskilliga medel kunna därvid naturligen tänkas komma i fråga och motionärerna nämna förslagsvis en del, som enligt riksdagens åsikt äro förtjänta att övervägas. Säsom motionärerna framhållit ligger det i öppen dag, att den enskilda initiativkraften ej räcker till, när det gäller att anordna försök av allehanda slag för att påvisa verkan av olika metoder vid ogräsbekämpandet. Tydligt är även, att bristande kännedom om de lämpliga och mest verksamma kampmedlen ävensom svårigheten för jordbrukaren att lätt och till billigt pris åtkomma desamma i många fall förhindrat uppkomsten av ett verkligt resultatrikt arbete för ogräsens utrotande. Fråga är, huruvida icke anställande av en sakkunnig person (en statens konsulent) kunde anses påkallat med åliggande att under lantbruksstyrelsen leda och övervaka allt det försöks- och upplysningsarbete, som i detta avseende är av nöden. Vidare synas skäl föreligga att överväga, om icke även i vårt land, säsom i åtskilliga andra länder, bland annat Norge, lagstiftning borde påtänkas angående ogräsbekämpande och åtgärder mot ogrässpridande.

På grund av vad sålunda anförts, får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t måtte *dels* taga i övervägande vad som från statens sida nu omedelbart möjligen kan vidtagas för att underlätta jordbrukarnas kamp mot ogräsen, *dels* ock låta *skyndsamt och allsidigt utreda*, på vilka olika vägar staten för framtiden må kunna kraftigt medverka till ett allmänt, målmedvetet bekämpande av denna vår växtodlings svåra fiende.

Stockholm den 13 april 1918.

Med undersåtlig vörndnad.